

SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO HẢI PHÒNG  
TRƯỜNG TIỂU HỌC ĐỒNG HOÀ

-----

BÀI DỰ THI CUỘC THI VIẾT:

“NHỮNG KỶ NIỆM SÂU SẮC VỀ THẦY CÔ VÀ MÁI TRƯỜNG”  
NĂM 2024

Hải Phòng, tháng 10 năm 2024

**SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO HẢI PHÒNG**  
**TRƯỜNG TIỂU HỌC ĐỒNG HOÀ**

-----

***BÀI THI VIẾT:***

**“NHỮNG KỶ NIỆM SÂU SẮC VỀ THẦY CÔ VÀ MÁI  
TRƯỜNG” NĂM 2024**

**Họ tên học sinh:** Nguyễn Quang Nhất Sơn - Lớp 3A3, Trường Tiểu học  
Đồng Hoà, Quận Kiến An, Thành phố Hải Phòng.

Trường học của em nằm trong một con ngõ nhỏ ở phường Đồng Hòa rất yên bình và giản dị. Ngôi trường nhỏ bé nhưng để lại trong tâm trí em biết bao kỉ niệm. Ngày đầu tiên đi học, em được mẹ dẫn đến trường trong sự ngơ ngác, rụt rè, lo sợ. Ấy vậy mà thấm thoát đã ba năm rồi. Từ những ngày đầu lớp Một, em được cô Huệ rèn cho từng nét chữ, những con số rồi học đánh vần biết đọc, biết viết. Lên lớp Hai em được cô Hoài dạy cho các phép tính cộng trừ với những con số trong môn Toán, biết viết những đoạn văn ngắn về sự vật hiện tượng xung quanh.

Năm nay em đã là học sinh lớp Ba do cô Thương làm chủ nhiệm. Cô giáo mà em ấn tượng nhất trong số rất nhiều thầy cô ở trường. Cô luôn tận tụy, dịu dàng, ân cần với chúng em. Cô chăm lo cho chúng em từng bữa ăn giấc ngủ đủ đầy. Giọng cô nhẹ nhàng, trầm ấm như lời mẹ ru. Cô chấp cánh ước mơ cho em bay đến những bến bờ tri thức. Mỗi bài văn, bài thơ cô dạy đều thấm đậm tình yêu với quê hương đất nước, tình yêu đối với gia đình, thầy cô và bạn bè. Đợt lũ lụt lịch sử vừa qua, cô đã dạy chúng em về tình yêu thương đối với con người, biết nhường cơm sẻ áo, chia sẻ những mất mát đau thương đối với nhân dân vùng lũ. Nhắc đến những người đang chịu cảnh đói khát không nhà không cửa, đôi mắt cô đượm buồn, đồng cảm với nỗi đau. Điều đó cô giúp cho chúng em cảm nhận được: Thế nào là lòng nhân ái?

Em nhớ như in buổi học hôm ấy. Bạn Đức đã trèo lên bàn học. Em xông tới đánh bạn. Cô bước đến nghiêm mặt nhìn em. Em vô cùng lo sợ vì nghĩ mình sẽ bị cô trách phạt. Cô nhìn em hỏi:

-Tại sao con đánh bạn? Em ấp úng nói:

-Thưa cô... dạ thưa cô bạn Đức trèo lên bàn ạ.

Cô nhìn em với ánh mắt trù mến và nhẹ nhàng nói:

-Bạn Đức trèo lên bàn học là sai, nhưng con chỉ được phép nhắc nhở bạn chứ không được đánh bạn nhé!

Cô nhìn vào mắt em ôn tồn nói tiếp: “ Trong lớp, bạn bè cũng như anh em một nhà vậy, phải biết yêu thương giúp đỡ lẫn nhau.”

Bằng tình yêu thương, sự nhẫn nại, cô đã phân tích và giảng giải chỉ ra lỗi sai của em. Cô tận tình dạy bảo giúp em tiến bộ lên rất nhiều. Em rất yêu quý, kính trọng cô! Trong mắt em cô là người mẹ thứ hai của em.

Em luôn thầm nhắc nhở: phải cố gắng học thật tốt để đạt thành tích cao trong kì thi Trạng Nguyên nhỏ tuổi và giải cờ vua để dành tặng cô.

**Học sinh viết bài:**

***Nguyễn Quang Nhất Sơn***

***(Học sinh lớp 3A3- Trường TH Đồng Hoà)***